

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

(ΜΟΝΟ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΟΘΟΝΗ)

Σπάνια, έως ποτέ, οι θεατές ενός κινηματογραφικού έργου μπαίνουν στον κόπο να σκεφτούν ότι πίσω από την επιφάνεια της μεγάλης οθόνης βρίσκονται άνθρωποι που κόπιασαν με την εργασία τους, τόσο κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων όσο και μετά το τέλος τους, για να πραγματοποιηθεί η ταινία την οποία μόλις παρακολούθησαν.

Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός ότι οι **μεταφραστές-υποτιπλιστές και επιμελητές** αποτελούν την κινητήρια δύναμη που καθιστά δυνατή την παρακολούθηση από το ευρύ κοινό στην Ελλάδα αλλόγλωσσων (τώρα πια και ομόγλωσσων) προγραμμάτων κάθε είδους.

Παρόλα αυτά, όλοι εμείς –οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι «ανεξάρτητοι» και «εξωτερικοί» συνεργάτες, όπως θέλουν να μας αποκαλούν οι εταιρείες υποτιπλισμού στις οποίες παρέχουμε τις υπηρεσίες μας– έχουμε μετατραπεί σε θεατές της διαρκούς υποβάθμισης και, σήμερα πλέον, της εξαθλίωσης του κλάδου μας.

Οι χαμηλότερες αμοιβές, οι παρωχημένες τεχνολογίες και η επιβάρυνσή μας με ένα εξαιρετικά μεγάλο κομμάτι των λειτουργικών εξόδων έχει οδηγήσει στην απαξίωση του κόπου, της πείρας και των γνώσεών μας στο αντικείμενο, ενώ οι απαιτήσεις που αξιώνουν από εμάς οι διευθυντές των εταιρειών υποτιπλισμού σε συνεργασία με τα τηλεοπτικά κανάλια και τις εταιρείες διανομής ολοένα αυξάνονται και φτάνουν σε επίπεδα στυγνού εκβιασμού.

Τα αποτελέσματα αυτής της κατάστασης είναι κάτι περισσότερο από εμφανή: το επάγγελμα μετατρέπεται σε πάρεργο, παρατηρείται ολοένα και χειρότερη ποιότητα μεταφράσεων και χρονισμού, κυριαρχεί ο αρνητισμός, η εγκατάλειψη του κλάδου και ο έντονος ανταγωνισμός ανάμεσά μας.

Και φυσικά, η υποχώρηση στα προστάγματα και τις κατευθύνσεις των «μεσαζόντων» όσο περνάει ο χρόνος συνεχίζεται, φτάνει οι θεατές «να παίρνουν αυτό που θέλουν» και οι διευθυντές να διατηρούν τις αμοιβές τους σε υψηλά επίπεδα, μετατρέποντας τους εργαζόμενους στον τομέα του υποτιπλισμού σε φαντάσματα του ίδιου τους του εαυτού.

Αν διδαχθήκαμε κάτι τα τελευταία χρόνια στον επαγγελματικό στίβο του υποτιπλισμού και της μεταγλώττισης, είναι ότι οι αποδοχές μας δεν θα αυξηθούν ποτέ – αντίθετα, θα μειωθούν –, ότι πρέπει να μεταφράζουμε ό,τι πέσει στα χέρια μας, γιατί αν δεν το κάνουμε εμείς θα το κάνει κάποιος άλλος, ότι τα συμφωνητικά με τον εργοδότη μας εξαντλούνται σε μια τηλεφωνική συνομιλία ή ένα e-mail, ότι αυτό που μετράει είναι η ταχύτητα της εργασίας και όχι η ποιότητά της, ότι οι μεσάζοντες είναι πιο σημαντικοί από τους ίδιους τους δημιουργούς, ότι μπορούμε να κάνουμε τα πάντα (μετάφραση, χρονισμό, επιμέλεια) και να πληρωνόμαστε μόνο για το ένα απ' αυτά. Αυτό δηλαδή που μας δίδαξε ο επαγγελματικός μας χώρος είναι πως δεν είναι πλέον δυνατόν να εξαρτιόμαστε από τις «διαθέσεις» και τα επιχειρηματικά πλάνα του εκάστοτε εργοδότη που μας αναθέτει μια δουλειά.

Τη στιγμή, λοιπόν, που ιδιοκτήτες εταιρειών υποτιπλισμού το σκάνε από τη χώρα για να μην πληρώσουν όσα χρωστάνε στους εργαζόμενους, τα κανάλια εφαρμόζουν πολιτική εξοικονόμησης χρημάτων προβάλλοντας τα προγράμματα που έχουμε ήδη υποτιπλίσει-μεταγλωττίσει σε επαναλήψεις (χωρίς να μπαίνουν φυσικά στον κόπο να μας αποζημιώσουν έστω και στο ελάχιστο για τη νέα εκμετάλλευση του έργου μας), τα φεστιβάλ κινηματογράφου παραδίδονται σωρηδόν στα χέρια συγκεκριμένων εταιρειών του χώρου, οι εταιρείες υποτιπλισμού διακόπτουν τη συνεργασία τους με υποτιπλιστές που εργάζονταν γι' αυτές επί χρόνια (χωρίς βέβαια να τους καταβάλλουν κανενός είδους αποζημίωση) και η πλειονότητα των εταιρειών υποτιπλισμού εκμεταλλεύεται τη σημερινή οικονομική συγκυρία για να ασκήσει περαιτέρω πιέσεις και να μας καταβαραθρώσει σε έναν εργασιακό μεσαιώνα, η ανοχή μας ως επαγγελματίες και ως εργαζόμενοι έχει πλέον εξαντληθεί!

Έτσι, την επόμενη φορά που θα ανοίξετε την τηλεόρασή σας, θα δείτε κάποιο DVD, θα πάτε στον κινηματογράφο ή θα αποφασίσετε να παρακολουθήσετε κάποιο πρόγραμμα στα διαδικτυακά κανάλια, σκεφτείτε ότι για τη διασκέδασή σας εργάστηκαν άνθρωποι κάτω από άθλιες κι επισφαλείς εργασιακές συνθήκες, έχοντας ως μοναδικό τους κίνητρο την αγάπη για τον χώρο του κινηματογράφου και της τηλεόρασης, και ότι πίσω από τα λαμπερά φώτα της μεγάλης και της μικρής οθόνης κυριαρχεί η εκμετάλλευση και η ανεργία.

Μαυρικήου 8, Νεάπολη, Αθήνα

Τ.Θ. 21028, 11410

syl.smed@gmail.com

<http://sylogosmed.blogspot.com>